

Thăm Viếng Rio De Janeiro, Brazil

Ngọc Hạnh

Chúng tôi 4 người Việt Nam theo Smart Tour thăm viếng Nam Mỹ 10 ngày, khởi hành từ Washington DC. Theo chương trình mọi người ghé Rio de Janeiro, Brazil 5 ngày, xong bay qua Buenos Aires, thủ đô Argentina. Đến Rio có hướng dẫn viên chờ sẵn ở phi trường đón chúng tôi và một số người từ các nơi khác, tất cả 48 người, đầy một xe buýt đưa về khách sạn Royal Rio Palace to và đẹp, đối diện với bãi biển Copacabana. Khách sạn thuộc loại 4 sao có phòng tập thể dục, nhà hàng, bar rượu, phòng ăn điếm tâm, phòng thẩm mỹ... Nhân viên mặc đồng phục. Các cô tiếp tân dù da đen hay trắng đều xinh đẹp tươi cười. Khu vực này có nhiều khách sạn tráng lệ và gần thương xá rất tiện cho du khách. Vĩa hè trước khu khách sạn rộng rãi, lát gạch thành hình nọ kia rất đẹp, đi bộ tha hồ.

Trước khi lấy chìa khóa nhận phòng, anh hướng dẫn tập hợp cả nhóm dặn dò: không nên mang ví hay đồng hồ, nữ trang khi ra phố. Đồ vật có giá trị, tiền lớn, thẻ thông hành nên cất vào tủ có khóa (safety box) trong khách sạn, tốt hơn là đi phố từng nhóm với nhiều người, không nên đi lẻ loi một mình...vì thành phố cũng có tiếng nhiều tội phạm hơn các thành phố du lịch khác...

Rio de Janeiro là thành phố lớn thứ hai Brazil, sau thủ đô Sao Paulo, dân số gần 6 triệu gồm nhiều sắc dân, riêng người Bồ Đào nha đã hàng trăm ngàn người. Dân da đen cũng nhiều. Họ là con cháu nô lệ Phi châu từ thế kỷ 16-19. Một số người da đen lai người Tây ban nha nên có màu da sáng sủa ưa nhìn. Vũ điệu Samba chịu ảnh hưởng của người Angolan. Rio hấp dẫn du khách nhờ các địa điểm du lịch nổi tiếng như tượng Chúa trên đỉnh núi Corcovado, Sagarloaf, Lễ hội Carnival, vườn bách thảo, và nhiều bãi biển đẹp.

Theo thông lệ hãng Smart Tour cho du khách dùng điếm tâm mỗi sáng và 6 buổi cơm tối, cơm trưa tự túc nên mỗi nhóm tự tìm tiệm ăn sau khi tắm biển, thăm viếng thành phố (city tour) hay xem xưởng làm các vật dụng bằng da ở ngoại ô. Nơi đây sản xuất giày, ví, nón, áo da, bìa sách bằng da, giá hạ hơn trong thành phố. Ngoài ra còn có nhóm đi dọc khu khách sạn, xem các tiệm buôn hay các sinh hoạt ở bãi biển.

Bãi biển Copacabana

Bãi biển rộng, sạch, cát trắng. Vào buổi trưa bãi biển nhộn nhịp, nhiều màu sắc. Những cây dù che nắng to đủ màu xanh, đỏ, tím vàng, những chiếc xe bán thức giải khát, quần áo tắm rải rác đó đây. Rất nhiều người tắm biển. Ngoài rất đông các vị nam nhi còn có các thiếu nữ và phụ nữ tươi mát với bộ áo tắm 2 mảnh, nằm trên cát phơi nắng hay thản nhiên đi lại trên bờ biển, khoe thân hình hình săn chắc, gọn gàng. Các thiếu nữ da đen ở đây có làn da mịn, người cao, lưng thon, ngực nở. Cũng có nhiều cô ngực trần trên bãi biển, họ ngồi giải khát dưới bóng cây dù to, tóc ướt mem. Người da trắng nhiều nhưng không biết họ là người địa phương hay du khách. Xa xa những chiếc tàu nhỏ nhấp nhô trên làn nước xanh của biển cả.

Chợ Đêm:

Buổi tối trước khu khách sạn, bên kia đường, nơi vỉa hè dọc dài theo bãi biển có chợ đêm từ khi mặt trời khuất sau rặng núi. Đèn sáng choang, kẻ đi người lại đông đảo. Hàng hóa nhiều lắm từ mắc đến rẻ, phần lớn là quà lưu niệm: Tượng Chúa bằng sứ hay bằng nhựa, búp bê hình vũ nữ, khăn, áo thêu, khăn trải bàn, ví, nón đồ thủ công nghệ, hình các loại thú bằng gỗ bằng đồng... Du khách từ các khách sạn đi đến đây mua sắm quà rất tiện.

móc túi ở Rio de Janeiro.

Ban ngày trước khu vực khách sạn không có trẻ con lang thang xin ăn nhưng ban đêm trẻ con da đen xuất hiện khá đông, thấy cảnh sát chúng lần đi chỗ khác. Sau cơm tối mấy chị em Việt nam và 2 người phụ nữ da trắng rủ nhau đi chợ đêm. Mỗi người mang theo túi nylon nhỏ đựng chìa khóa và ít tiền. Vừa đến khu chợ đêm chị bạn bị đứa trẻ da đen chừng 7, 8 tuổi chặn lại xin tiền. Cả nhóm ngừng lại chưa kịp trả lời đứa bé, chị đã bị đứa trẻ khác sau lưng giật sợi dây chuyền chạy mất. Đứa trẻ xin tiền cũng chạy theo luôn. Sợi dây chị giấu dưới cổ áo nó cũng thấy, tài thật. Về khách sạn phần nản họ cho biết tệ nạn móc túi, giật dây chuyền cảnh sát cố gắng bài trừ, nay đã bớt nhiều so với ngày trước. Cô tiếp viên chỉ cái thông cáo to tướng gần quầy tiếp tân về việc đề phòng móc túi, cướp giật. Tối hôm đó có anh du khách trẻ tuổi mua cái nhẫn 1200 mỹ kim cho người yêu, bỏ trong túi áo. Về khách sạn định khoe với chúng tôi nhưng sờ túi mới hay đã mất tự bao giờ. Anh nhớ có mấy đứa trẻ chạy chơi chạm vào anh. Anh bảo phục tài trẻ con

Đi chợ đêm là cái thú của du khách trong khách sạn, ít nhất trong vài đêm đầu. Các ông không mua nhưng cũng đi “cho biết sự tình”. Đứng trên khách sạn nhìn xuống đường thấy cũng vui. Tôi không biết chợ đêm đẹp từ lúc nào nhưng sáng dậy vỉa hè sạch sẽ, không một chút dấu vết của chợ đêm ồn ào tối qua.

Núi Corcovado và Tượng Chúa

Sáng hôm sau đoàn chúng tôi lên núi Corcovado thăm tượng Chúa KI TÔ. Từ khách sạn đi xe buýt hãng Smart tour đến trạm xe train mua vé, xong cả nhóm chờ xe đến. Tuy là chờ nhưng không chán vì khu vực này có những tiệm bán quà lưu niệm, sách báo, ví, giày, búp bê rất lạ và đẹp. Xem chưa hết là xe đến. Mỗi 30 phút có một chuyến. Xe từ từ lên cao, có khi xe chạy qua sát cái nhà bên sườn núi, có khi đi ngang qua rừng có chim lạ, sóc... Chúng dạn lắm. Nhà vùng này có trồng cây mít có trái giống như thôn quê Việt nam. Xe chạy 20 phút đến đỉnh núi. Rồi xe đi quảng ngắn mọi người dùng thang máy hay leo từng nấc thang đến nơi an vị tượng Chúa KI-TÔ. Nếu không dùng thang máy bạn phải leo 220 nấc thang, cũng mệt tuy thế các thanh thiếu niên chẳng mấy người dùng thang máy. Từ trạm xe train lên tượng Chúa cũng có mấy nơi bán thức ăn, giải khát, quà lưu niệm. Khu vực có tượng rộng rãi và bằng phẳng, lan can chắc chắn bao quanh. Đứng nơi đây bạn có thể nhìn thấy thành phố, biển, rừng cây bên dưới rất đẹp.

Tượng Chúa đặt trên bệ cao khỏi đầu người. Nếu đứng gần chụp ảnh bạn chỉ thấy được một phần tượng, nếu đứng xa lấy hết cả cảnh khu vực, tượng sẽ còn bé xíu. Mua post card vừa rõ, đẹp và có ghi chi tiết về bức tượng. Tượng Chúa ở Brazil lớn thứ 5 trên thế giới, cao 39,6 mét gồm cả chân tượng 9,5 mét, rộng 30 mét, nặng 635 tấn, xây mất 9 năm mới hoàn thành (1922-1931) tốn 250,000 mỹ kim thời bấy giờ tương đương hơn 3 triệu mỹ kim hiện nay. Tượng đặt trên đỉnh núi cao 700 mét. Nếu bạn ở thị xã hay vườn bách thảo nhìn lên sẽ thấy tượng Chúa xa xa, được chọn là một trong 7 kỳ quan mới thế giới năm 2007. Đó là nguyên nhân thu hút du khách khắp nơi trên thế giới. Du khách đông lắm, mục đích chính họ đến Rio de Janeiro để viếng

tượng Chúa, sau mới đến tắm biển, xem vũ hội...Chi bạn mua vài vật kỷ niệm trước khi trở về khách sạn, mấy xôi chuối để làm quà cho bạn bè, tượng Chúa bằng sứ, khăn quàng có hình cảnh núi rừng Corcovado

Sugarloaf:

Hôm sau phần lớn những người trong đoàn đi thăm Sugarloaf. Hướng dẫn viên cứ nhắc Sugarloaf như một địa điểm đáng xem, nếu không sẽ tiếc lắm. Vì thế hầu hết du khách ghi danh tham dự. Xe buýt đưa chúng tôi đi ngang qua nhiều cao ốc, trường Đại học, sân vận động, siêu thị mới đến trạm mua vé đi xe Cable đến Sugarloaf.

Mua vé xong sắp hàng chờ đến lượt mình. Khoảng 15, 20 phút có một chuyến. Hành khách trong xe ra hết, người sắp hàng bên ngoài lần lượt vào xe. Một xe chứa khoảng 60-65 hành khách, tốc độ khoảng 25-30 cây số một giờ. Hướng dẫn viên bảo xe cable ở Rio an toàn nhất thế giới. Thời gian chờ đợi và lúc vào xe mất nhiều thì giờ, thật ra xe chạy từ đỉnh núi này qua núi nọ rất nhanh, khoảng 5-phút là đến nơi.

Phải đổi xe một lần. Từ trạm bán vé đến Urca Peak có độ cao 200 mét, xuống xe. Nơi này có nhà hàng ăn uống, tiệm bán quà lưu niệm, trang trí hoa cảnh xinh đẹp. Lúc xe cable lững lờ trên không trung, giữa trời nước bao la, tôi cảm thấy con người thật bé nhỏ. Từ nơi đây nhìn xuống núi rừng, cây cỏ, sân bay, bãi đậu xe, những ngôi nhà mái đỏ bên dưới thấy nhỏ bé như đồ chơi trẻ con và vô số thuyền nhỏ trên mặt biển. Trên đường dây cáp những chiếc cable chiếc đi qua, chiếc trở lại rất nhanh.

Xem chán du khách đón xe cable khác đi từ Urca Peak lên đỉnh núi Sugarloaf có chiều cao 528 mét. Đi chừng 5-3 phút đến nơi. Nơi đây rộng, nhiều du khách hơn, nhiều tiệm ăn và nhiều nơi bán quà lưu niệm mắc và đẹp hơn. Tiệm bán quý kim có khách ra vào ngắm nhìn, trả giá. Tiệm bán y phục phụ nữ cũng có người vào xem. Đứng ở Sugarloaf bạn có thể nhìn thấy tượng Chúa xa xa trên đỉnh núi Corcovado. Lúc lên núi và khi trở về trạm bán vé thì giờ có thể dài ngắn chút ít tùy theo gió. Những hôm gió mạnh, xe cable không dám rời bến, phải chờ đến lúc gió dịu bớt.

Cable car hoạt động từ 8 giờ sáng đến 8 giờ tối. Tôi không biết hướng dẫn viên có nhầm không, chẳng lẽ tối còn có người đi xe cáp vì trừ mùa hè tối muộn, mùa thu 7 giờ trời đã lờ mờ, đâu có thấy chi cảnh thơ mộng dưới biển hay thiên nhiên, núi non hùng vĩ?

Vũ Điệu ở Rio:

Theo tôi Tượng Chúa Ki Tô và SugarLoaf đủ là điểm đặc biệt ở Rio nhưng các bạn tôi không đồng ý, cho đến Rio không xem các vũ điệu cũng một điều thiếu sót đáng tiếc. Bạn cho y phục, cách trình diễn ở Rio không giống các nơi khác. Dĩ nhiên văn hóa mỗi quốc gia có đặc điểm khác nhau riêng như quê hương Việt Nam có điệu huyền cầm, cây đàn chỉ có một dây nhưng ngày nay ít người biết dùng. Dù sao tối hôm ấy cả đoàn dự buổi dạ tiệc có trình diễn văn nghệ. Các diễn viên phần lớn là người da đen, cả nam lẫn nữ. Họ mặc trang phục lộng lẫy, cầu kỳ, tay chân mềm dẻo, uốn lượn nhanh chậm nhịp nhàng theo tiếng nhạc, phần lớn động tác nhanh. Hướng dẫn viên cho biết 1 bộ y phục đắt tiền của nữ diễn viên giá cả chục ngàn mỹ kim nhưng tôi không biết có đúng chăng.

Theo anh Brazil hàng năm có carnival, nhưng Rio tổ chức to nhất, kéo dài cả tháng, có nhiều xe hoa, nhiều vũ công trình diễn các điệu vũ, diễn hành trên đường phố với cả triệu người tham dự. Vào mùa lễ Carnival du khách ngoại quốc nhiều lắm. Họ giữ khách sạn 4,5 tháng trước ngày lễ. Con đường dọc theo bờ biển, trước khách sạn chúng tôi đang ở là nơi đoàn diễn hành đi qua. Anh cho xem đoạn phim ngắn

về ngày lễ Carnival ở Rio. Quả thật có nhiều trò hấp dẫn, nhiều màn trình diễn, nhiều xe hoa hình dáng khác nhau, tráng lệ, tốn kém. Các vũ nữ có người mặc kín đáo, lộng lẫy nhưng cũng có diễn viên y phục xinh đẹp nhưng thật mát mẻ, thiếu trước ngấn sau...

...Những ngày thăm viếng thú vị ở Rio de Janeiro qua mau. Lên máy bay đi Argentina nhưng hình dáng cô gái da màu mộc mạc đội rổ đầy trái cây đi đến trạm xe train, các thiếu nữ chân trần tươi cười trên bãi biển, hình ảnh tượng Chúa Ki Tô với 2 cánh tay dang rộng trên đỉnh núi cao vội làm tôi liên tưởng đến các thiếu nữ ở thôn quê Việt Nam, bãi biển Nha trang và nhà thờ Đức Bà ở Saigon. Xa quê hương thăm thoát đã 30 năm nhưng các hình ảnh trên vẫn làm tôi băng khuâng nhớ Việt nam và thôn quê hiền hòa thuở xưa... Cầu mong nước nhà có được những kiến trúc tối tân, những cao ốc tráng lệ, sộ vận động rộng lớn, bãi biển sạch sẽ để thu hút du khách quốc tế, cạnh tranh với các nước láng giềng Châu Á...

Ngọc Hạnh